

Література про митця

Великие художники XX века [Текст] / авт.-сост.: П. С. Богданов, Г. Б. Богданова. – Москва : Мартин, 2001. – 479 с. : ил.

Врубель Михайло Олександрович [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Електрон. текст. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%92%D1%80%D1%83%D0%B1%D0%B5%D0%BB%D1%8C%D0%9C%D0%B8%D1%85%D0%B0%D0%B9%D0%BB%D0%BE%D0%9E%D0%BB%D0%B5%D0%BA%D1%81%D0%B0%D0%BD%D0%B4%D1%80%D0%BE%D0%B2%D0%B8%D1%87>, вільний (дата звернення: 16.06.2018). – Назва з екрана. – Мова укр.

Ионина, Н. А. Сто великих картин [Текст]. – Москва : Вече, 2001. – 512 с.

Київський період Михайла Врубеля. Цього тижня виповнилося 100 років від дня смерті великого художника [Електронний ресурс] // Хрещатик. – Електрон. текст. – Режим доступу: <http://www.kreschatic.kiev.ua/ua/3200/news/1271337130.html>, вільний (дата звернення: 16.04.2010). – Назва з екрана. – Мова укр.

Фреска "Цар-космос",
Кирилівська церква (1884)

Михайло Врубель у Києві [Електронний ресурс] // День. – Електрон. текст. – Режим доступу: <https://day.kyiv.ua/uk/article/kultura/mihaylo-vrubel-u-kiievi>, вільний (дата звернення: 07.10.2011). – Назва з екрана. – Мова укр.

Самин, Д. К. Сто великих художників [Текст]. – Москва : Вече, 2004. – 480 с.

Скляренко, В. М. Сто знаменитих художників XIV-XVIII вв. [Текст] / авт. В. М. Скляренко [та ін.] ; худож.-оформ. Л. Д. Киркач. – Харьков : Фолио, 2002. – 510 с. : ил.

Скляренко, В. М. Сто знаменитих художників XIX-XX вв. [Текст] / авт. В. М. Скляренко [та ін.] ; худож.-оформ. Л. Д. Киркач. – Харьков : Фолио, 2006. – 511 с. :

„Портрет сина” (1902)

Контактна інформація:

02166, м. Київ,
вул. Курчатова 9/21
тел.: 519-89-80
e-mail: bibliotekakuchera@ukr.net
веб-сайт: www.desnabib.kiev.ua

Пам'ятка створена на базі фондів бібліотек ЦБС та Інтернет ресурсів

Централізована бібліотечна система
Деснянського району
м. Києва

Бібліотека ім. В. Кучера

**Врубель Михайло
Олександрович**
1856 - 1910

(художник-символіст)

ПАМ'ЯТКА

за культурно-історичним проектом ЦБС
«Пам'ятай! Відроди! Збережи!»

Київ, 2018

Шановні Деснянці!

Пропонуємо Вашій увазі пам'ятку, присвячену **Врубелю Михайлу Олександровичу**, українському та російському художнику універсальних можливостей, який прославив своє ім'я у живописі, графіці, декоративній скульптурі.

Народився **5 березня 1856 року** в Омську (Російська імперія). Батько художника, Олександр Михайлович, поляк за походженням, був військовим юристом. Сім'я постійно мешкала в різних містах – Саратов, Астрахань, Петербург, Омськ. Мати Михайла померла, коли сину виповнилося три роки. Мачуха Єлизавета Христианівна прищепила малому Михайлові смак до музики та театру. Він мав веселу і живу вдачу, відмінно вчився, цікавився історією, латиною, театром, а малювати почав ще в п'ять років. Малювання Михайло не залишав ніколи - в підлітковому віці вже писав олійними фарбами.

Одеську Рішельєвську гімназію Михайло Врубель закінчив із золотою медаллю в 1874 році. Батько бажав сину успішної кар'єри і надійного майбутнього, а тому відразу після гімназії юнак вступив на юридичне відділення Петербурзького університету. Незважаючи на повну байдужість до юриспруденції, Михайло навчався прекрасно і в 1879 році закінчив університет, отримавши золоту медаль.

У 1880 році Врубель все ж вирішив, що його справжнє покликання - живопис, і став студентом Академії мистецтв Санкт-Петербурга.

Михайло бере виклади в класі Іллі Рєпіна, якого на той час вважали першим художником Росії, де опановує акварель.

Київський період

Мистецтво Врубеля, як і святині Києва, становлять славу стародавнього міста.

У 1884 році в Академію мистецтв Санкт-Петербурга приїхав відомий київський археолог – Адріан Вікторович Прахов. Він мав намір створити візантійський іконостас та реставрувати фрески Кирилівської церкви. Потрібен був талановитий художник тому взяв з собою Врубеля.

У Києві Михайло Олександрович Врубель прожив недовго — з квітня 1884 по 1889 роки.

Протягом травня - листопада 1884 року художник створив низку монументальних творів: *«Зішестя Святого Духа»*, *«Надгробний плач»*, *«В'їзд до Єрусалима»*, *«Ангели з лабарями»* та інші. В усіх цих роботах вже відчувалася рука зрілого оригінального майстра, якому властиве своєрідне бачення архітектурного простору. Водночас художник зберіг традиції стародавнього живопису. Його образи емоційні й величні.

У 1885 році Михайло Олександрович їде у Венецію й пише там чотири центральні композиції для мармурового іконостаса — *«Христос»*, *«Богоматір з немовлям»*, *«Кирило»* й *«Афанасій»*. Характер виконання цих святкових, пишнobarвних

композицій на золотому тлі різко відрізняється від м'якого, монохромного стінного розпису храму. В них явно прозирають риси італійського живопису Високого Відродження.

У Володимирському соборі за ескізами Врубеля виконано орнаменти на внутрішніх стінах храму і арках двох нефів, але ескізи великого розпису *«Плач надгробний»* та *«Ангел з кадилом і свічкою»* (1887) не були затверджені і реалізовані.

Михайло Олександрович Врубель помер **1 квітня 1910 року** від туберкульозу. Похований в Петербурзі на цвинтарі Новодевічого монастиря..

Вшанування пам'яті

Київ зберігає пам'ять про великого митця, що свого часу сказав: *«Який же чудовий, однак, Київ! Шкодує, що я тут не живу... Я люблю Київ...»*.

Ім'ям Врубеля названо дорожній узвіз та провулок у Шевченківському районі, а на вулиці Десятинній, № 14 встановлено меморіальну дошку.